

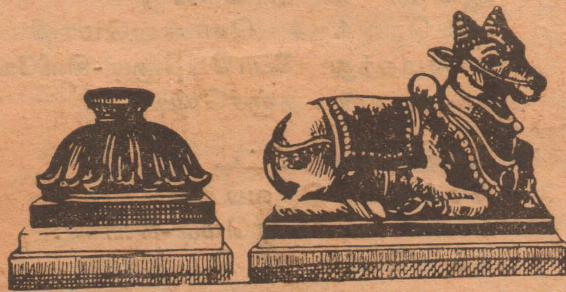
ஓம் வினாயகநும்

கந்திரதீபம்

தசவும் வளர்க்கும் துமிழ் பத்திரிகை

தருமத்தைக் காத்து தவத்தைப் பெருக்கி சிவத்தைப் பேணத் திருவருள் கொண்டது

வழிபாட்டு நெறி விளக்கும் மலர்

வெள்ளிக்கிடுமை { 9-5-1980 }

வழிபாடு வியாபார மார்க்கமாக்கப்பட்டது வருத்தத்திற்குரிய செயலாகும் நாயன்மார் பாடல்கள் வழிபாடுபற்றி மக்களுக்கு கூறுவது என்ன?

கீழேவரும் பாடல்கள் இவற்றை நமக்கு நன்கு விளக்கமாகக் கூறுகின்றன பூவும் நீரும் கொண்டு மக்கள் தாமே வழிபடும் காலத்தைச் சந்திரதீபம் எதிர்பார்த்து நிற்றகிறது

இழே தரப்பட்ட எம்பிரான் திருஞானசப்பந்தரது தேவாரத்தை நன்கு நீலகள் வழித்து உணர்ந்தால் கோயிலில் „ாவரும் என்று வழிபாவரம் என்பது எவ்வளவுடைய சிந்தைக்கும் தெளியவரும். இந்த உண்மைகள் பொது க்கள் அனைவருக்கும் புரியாததன்றே நம்புகிறும். பலகாலமாக எம்நட்டிடல் ஏராமண சமுதாயம் செய்து வந்த பழிபாவங்களுக்கு அளவே இல்லை. உண்மையாகச் சைவமக்களில் பஞ்சமாபாதகங்களைக் கூடாமற் செய்யக்கூடியவர் யாரென்று பார்த்தால் அவாகள் பிராமணராகவே இருப்பார்கள். பஞ்சமாபாதகங்களில் ஏன்ற எல்லாவற்றிற்கும் வித்தித்தவு பெய்ய. ஆன்று பிராணர் அல்லாத சமூத்தில் உள்ளவர்கள் பேசுகின்ற பொய்யிலும் பிராமணர் கூடவே பெய் பேசுகிறார். எந்த ஒரு ஏராமணரை பொய் பேசாதவர் இவர் என்று எனக்குக் காட்டினால் நான் அவருக்குப் பண்யத் தயாராக இருக்கிறேன். பிராமணரது குல வாழ்வவப்பற்றி சப்பந்த பெருமான் என்ன அற்புதமாகப் பேசியிருக்கிறார். தயவு செய்து அல்லது படியுங்கள். பொயயிலா மெய்னரிக்கே தக்கிருந்தார் அன்று நாட்டில் இருந்த அந்தணர்எனக்கிற போது அத்தகைய பிராமணர்கள் எப்படி இருந்திருப்பார்கள் எனப் பதச் சந்தே சிந்தியுன் ள். இன்றுள்ள பிராமணர்கள் எந்த நெறியில் இருக்கிறார்கள்? உண்மையில் இன்றுள்ள பிராமணர் எவ்வரயேனும் பூசை செய்ய அனுமதிப்பது மிகப்பாதகமான செயல் என்பது சந்திதீபதுதின் கருத்தாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் இன்று இருந்திருந்தால் ஒரு பிராமணையும் கோவிலினுள் பொக வனு மதிக்கமாட்டார். வெளி புறத்தில் தானும் நிறக அனுமதிக்கார். இப் பிராமணர் செய்யும் சதித்தட்டம் அப்பாடா கொஞ்ச நன்சமல். இவனே இவனது மனவியே மதிக்கிறார் இவ்வெ. பிராமணக் குடும்பங்களில் பிராமணப் பெண்களின் நடத்தை பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. அவரது நடத்தைகள் அவகளின் கணவன்மாரின் கீலமின்மையையே குறிக்கிறது. மெய் நெறிக்குரிய பிராமணர் பொய்த்தை மனவியில் நடத்தை என்னுகும். அவள் எதை விரும்புவாள். இவை எல்லாவற்றையும் சற்று சிறுதித்துப் புருங்கள். கற்பு நெறியை உண்மையான நடத்தையால் பெறலாமே அன்றி பொய்யான நடத்தையால் பெற முடியாது.

அடுத்து பெண் இச்சையை உண்மை பேசுவார் மட்டும் வெல்வார். பொய் பேசுவோர் இதிலி ருந்து தவறமுடியாது. எத்தனையோ கோயில் எஜ் மாண்கள் கோயில்ச் சொத்தைத் தின்று சே கக்டித்தவாகள் மடப்பள்ளியில் கடலீக் காரியுடன் தகாத் முறையில் நடந்து கொண்ட வல்லாறு உண்டு. 60 வயதுக் கோயில் எஜ் மானர் இவைய துப் பெண்ணை இரண்டாந்தாரமாக வைத்திருந்த வரலாறும் உண்டு. இப்படியான எஜ்மானின் பழையன் காசு பழியன் வழிக்கே செலவழியுமே அன்றி நல்ல வற்க்குப் பயண்டாது. அருமந்தமனிதப் பறவினைய கெடுக்கும் வழியிலேயே பயன் படுத்தப்படும்.

வட இந்தியாவில் எங்கு சென்றுவும் கவரியைத் தின்டி வறிபடக்கூடிய நலை உண்டு. ஆனால் தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும்

இம்முறை வில்லை. தென் இந்தியாவில் ஏதோ
தூய்மையான அந்தணர்வனப் பேச்சுகளும் துளத
ஞ வேல அவரல்லாத ஏன் பொர் ஆஸ்யங்களில்
ழுசைசுசய்யக்கூடாது என்ற ஒரு முறையை வகுக்
தவுடன் இந்த முறை பராமனர் ஒழுங்கங்கெட்ட
டாலும் அவரே ஷுசை செய்ய வேண்டும்; அவர
ல்லாதார் ஒழுக்கமுடையவராயினும் ஆலயங்க
ளில் ஷுசை செய்யதூட அருக்கறதயல்லதுவராகி
ரூர் என்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திட பிராமணன் எப்
படி நடந்தாலும் அது சரி என பிராமணங்க்கும்
பிழையான வழியில் நடக்கதுணிவை ஏற்படுத்தி
இயது.

ஜி யா இத்த ஒழுக்கம் கெட்ட சன்டாளன் தனது துயதொண்டு அபரு மையுடைது. ஆதவினால் தான் நல், நறிப்பட்ட வாழு வண்டும் என என்றைது கக்கூசு கழுவும் தொழிலாளிப்பால தொழிற்+ங்கம் வைக்கவும் தலைப்பட்டான். நல்லூர்க்கந்தச் சிகிசை கோவிலில் இப்படித்திருந்தலே ஏற்பட்டது.

இன்று எமது சைவ நெறி பொய்மையாலும் போவித்தனத்தாலும் நீண்டு கொண்டிருக்கிறது. கோயில்கள் யாவும் பெய்யாலும் போவித்தால் த்தாலும் முடப்பட்டுள்ளன. ஏந்த ஒரு கோயிலில் உண்மை இருக்கிறது? காட்டுவகள். நெஞ்சை ஒழித்து வஞ்சகம் இல்லை. உங்கள் நெஞ்சுத் திடம் கேட்டுப் பாருங்கள் நாம் சொல்வது பிழையென்றால் எங்கு அப்படி ஒரு கோயிலுக்காட்டுங்கள். எந்தக் கோயில் பிராமணன் மனமார ஒழுங்காகப் பூசை செய்கிறுன் காட்டுங்கள். குணங்காட்ட பன் குலமும் கோத்திரமும் எப்படி வரும்? குலத்துக்குரிய குணமும் கோாத்திரத்திற்குரிய ஒழுக்கமும் இல்லையே! எந்த இடத்தில் இருக்கு காட்டுங்கள். குலத்துவே ஆசமாம் குணம் என்று ஒள்ளவை பாட்டுளை! அதன் அர்த்தம் என்ன? இதைச் சிந்தையில் கொள்ளுங்கள். பிராமணன் தன் குலத்திற்கு உரிய குணம் கெட்டபின்னும் அவன் பூசை செய்யவேண்டும் என்பதுல் அர்த்தம் இல்லை.

இவ்வளவு காலமும் பிராமணங்கு உருவாக்கப்பட்ட அழக்கு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே பாடல் பெற்ற தலைமல்லாம் இவனுடைய அழக்குடையநடத்தயால் பாழடைந்து விட்டன. எந்தக்காலத்திலும் சென்று உட்புக முடியாத வகையில் பெரும் பழக்களை அவன் பெருக்கிவிட்டான். பிராமணரில் உண்மையில்லாத போது இவன் பூசைசெய்வதில் ஏதும் பலனில்லை என்பதை உறுதியுடன் நம்புங்கள். இந்த நம்பிக்கையை நீங்கள் கடந்தால் உந்த ஒரு ஆலயத்திலும் அருள் எந்தி காண முடியாது. நம் ரக்கை இருந்தால் நிச்சயமாகத் துய்பிக்கையுடைய பெருமான் அருள்கிட்டும். பொ

துடிபக்கக்கூடிடைய பெருமான் அருள்கூட்டும். பொய்மலை என்றும் சிறக்·ாது என்பதை உறுதியுடன் நீர்ப்புங்கள். சைவனெந்தியில் உண்மையாக து பூவும் நீறும் விளக்கும் ஆலையே இறைவனால் வி·மப்பப் படுவது. இதை நிவ்வொரு சைவமக்களும் உணரவேண்டும். ராங்களுக்கு கோயில் வேண்டும். கும் பிடிவதறகு அருள் பற்று வதற்கு. கோயில் விண்ணங்களும் பேசி, விழுப்பாக்காதனா என்று மூக்கள் மாக்கள் கூறுகிறார்கள். பாலக்கா பச்சருக்கை கக்கை

காட்டுவதற்கு அல்ல. நான்கள் இறைவனுக்கு அடியவர்கள் என்று உணர்ந்து எம்மை இவ்வுலகுக்கு வரச்செய்த அவன் கருணையை உணர்ந்து நித்தலும் வழிபடவே கோயில். இவ்வழிபாட்டுமுறை எங்கே நடக்குது காட்டுங்கள். திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் இருந்து. பாதகப்பி நாமளமுரும் தருமமுணராத சண்டாளரும் திருவிழாக்கெய்து சோக்கடிக்கப் பல பாதகராலும் சண்டாளராலும் எம் சௌவெந்றி அழிந்தொழிந்தது. ஒரு கோயிலில் போய் வழிபட்டுக் கும்பட முடியாதுவிட்டது. இவை மீள்ளப்பறுக நாம் விடமுடியாது. இப்படி இன்னும் நீள்பெபருக்கு மக்கள் மனதில் பத்திமை அழியும். கடவுளை ஒரு வரும் மதியார்கள். முடிவு சைக்கோயில்கள் எல்லாம் சினிமாக் கொட்டகைபோல வேடிக்கை விழா விணேதம் பெருக்கும் இடமாகவே மாறும். வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக எந்தக்கே யிலும் இருக்காது. ஆகவே நாயன்பார் காட்டிய உண்மைநிர்களை மீண்டும் எமது ஆலயங்களில் புகுக்கிட நங்கள் விரும்பின் எல்லா மக்களையும் தாம்தாம் டூ நீர் எடுத்துக்கொண்டு தூபழும் தீபமும் ஏந்திக்கொண்டு இறைவனை வழிபடவிடவேண்டும். இந்தமுறையில் வழிபடுவதற்கு இன்றைய நிலையங்களில் யாருக்கு மேவழிபடுவரிமையுண்டு. இறைவனிடத்து பூரண பக்தியாடு அவன்து நல்நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு எல்லாக் கோயிலிலும் யாரும் ஒதுக்கும் மனங்கோணமற் கென்று நீர்வாரத்து டூவும் இட்டு வழிபடலாம் என்பதைச் சந்திர தீபம் உறுதியுடன் தெரிவிக்கிறது. நான் மாற்றன் இப்படியாக மக்கள் வழிபட்டனர் என்று உம் தேவாரப் பதிகத்தில் திடமுடன் தெரிவிக்கையில் நாம் ஏன் பயப்பட வேண்டும். இப்படியான வழிபாட்டு முறையில் தான் ஆலயங்களில் உண்மை பற்றாலாம் பொய்கும் தீயும் அகலும் என்பதைச் சந்திர தீபம் உறுதியுடன் தெரிவிக்கிறது. கீழே உரப்பட்ட தேவாரத்தைக் கொண்டு நாம் சொல்வது தவறென்று நீருபிப்பவர்க்கு இலட்ச ரூபா பரிசு வழங்கப்படும் பொய்யன்று மெய்யே.

ஆகவே சைவ மக்களிடம் நீண்ட காலமாக பெருகிவந்த பொய்யையும் போவித்தனத்தையும் அகற்றி உண்மை வழிக்கு எம்மை அமைத்துக் கொள்ள சந்திரதீபம் தெர்விக்கும் யோசனையை எல்லா ஆலய நீர்வாகங்களையும் ஏற்கும்படி மிகத் தயவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

கோயில்க்கொத்தில் சீவனம் நடத்தினார்க்கு கோயில்களிலே பலபழிகளையும் பெருக்கி நின்ற பிராமணர்க்கு நாம்தெரிவிக்கும் கருதது வேதனையாக இருக்கிறது. ஆனால் இது திருவருளுக்கு ஏற்கப்படப்போகிறது என்பதை சந்திரதீபம் உறுதியுடன் சாலிகிறது. நாயன் கார் காணப்பக்காத வழியை சந்திரதீபம் ஆகரிக்காது. ஆகவே சைவமக்கள் அத்தைப்பேரையும் பின்தொடரும்படி சந்திரதீபம் பணவன்புடன் கேட்டுக் காள்கிறது.

சந்திரதீர்ம் பொய்யிலகத மெய்நெறியையே
உங்கள் முன் புகட்டுகிறதென்பதை முற்றுாம்புங்
கள். ஆலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பொய்யையும்
போலித்தனமும் அகண்று உண்மை பிரகாசிக்கத்
தினம் தினம் பாலும், பூவும், நீரும் கொண்டு
விவரா வரப்படுதலே சாலகசிறந்தது. ஒன்றுக்கும்
அஞ்சாதீர் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை.

அந்தனர் அருள்நிலையும் எம்பெருமான் ஆலயத்து ஆசாரசிரத்தையும்
கும்பிவோர் கொள்கைகளும் தெரிவிக்கும்
எம்பிரான் சம்பந்தர் திருப்பதிகம்

அக்கிருந்த ஆரமும் ஆடரவும் ஆமையும்
தொக்கிருந்த மார்பினுன் தோலுடையான் வெண்ணீற்றுன்
புக்கிருந்த தொல்கோயில் பொய்யிலா மெய்ந்நெறிக்கே
தக்கிருந்தார் ஆக்கூரில் தான்றேன்றி மாடமே.

மண்டைஞ்சுகள் கோர்த்த எலும்புமாலையும், படபெடுத்தாடும் நாகபாம்பும், ஆஸையோடும் ஒரங்கே அமைந்திருந்த மார்பினையுடையவன். புலித்தோலை உடையாக உடையவன். வென்னமே ஒளி பொருந்திய நீறணிந்திருப்பவன். புகுந்திருந்த மிகப்பழமையான கோயில் யாதெனின் பொய் மையிலாத மெய்மையான நெறிக்கு தம்மைதூளாகி வைத்திருந்த பெரியோர்கள் வாழும் திரு ஆர்க்கூர் என்னும் ஊரில் இருக்கும் தான் தோற்றி மாடம் என்னுட சிவஆலயமாகும்.

பொய்யிலாத மெய்நறி என்பது பொய்யமை யுடைய உலக போகச் சிறப்புக் களை எண்ணாது அரிவற்ற நித்திய இன்பப்படே ஒரு முத்திவெநறிக்கே தம்மை ஆளாக்கினார் என்றவாறு. உலக வாழ் வின் முடிவு நரகம் புகுதலே. அதை எல்லாகும் விளங்க வேண்டும். ஆலை இந்த நரகவாழ்வு அல்லது நரகப்புகுதலை உண்மை நெறி ஒழுகல் கருக்கு ஆளாகின்றார்கள். ஆகையிலே இந்த சிக்கலை வருநிப்பது பொய் என்பதை முன்னைப்ப பெரிபோர்கள் நன்கு உணர்ந்தமையினாலே பொய்ந்திகி மெய்போங்கக் கலைப்பாட்டார். ஒம்பொரு தமிழ்மக்களும் இதை நன்கு உணர்வென்றும். ஆக விளைவு ரொய்யிலாத மையான நறியிற் தகிருந்தார் எனக்கூறுகின்றார் திருஞானசம்பந்தர்.

நீரார வார்சடையான் நீறுடையான் ஏறுடையான் காரார்பூங் கொன்றையினுன் காதலித்த தொல்கோயில் கூராரல் வாய்நிறையக் கொண்டயலே கோட்டகத்தில் தராயல்கு ஆக்கூரில் தான்றேன்றி மாடமே.

கங்கைநீர் ஆர்ந்து விளங்கும் சடையையுடைய வள். திருநீறனிந்தவன். இடபவாகனம் உடையவன். கறுத்த மேகந்தங்கும் கொன்றைமலர் மாலை அணிந்தவன். காதவித்து அமர்ந்திருந்த மிகப்பழையான கோயில். கூரிய அலகுடைய தன் சௌண்டில் குளத்தில் உள்ள இரையைக் கெளவிக்கொண்டு தாரா குளத்தினருகே நிறைய இருக்கும் தருஆக்கூரில் தாண்டோன்றி மாடமென்னும் இச் சிவால்யமாகும்.

வாளார்கண் செந்துவர்வாய் மாஸலையான் தன்மடந்தை
தோளாகம் பாகமாப் புல்கினுன் தொல்கோயில்
வேளாள ரெந்றுவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்கும்
தாளாளர் ஆக்கூரில் தான்றேன்றி மாடமே.

வரான் போன்ற கூரிய கண்களும் சிவந்த பவழம் போல் வாயும் கொண்ட பெரிய இமய மலை அரசனின் புத்திரியான உமையம்மையாரின் தோள்களை தன் மேனியின் ஒருபாக்மாக பொறுந்த அணைத்துக் கொண்டவன் வீற்றிருக்கும் பழ மையான கோயில்.

வேளாளர் என்று சொல்லப்படுவர்கள் தங்களது கொடையினுஸ் மிதுந்து சிறந்து இருக்கி ஸ்ர தளராத வழிவடையவர்கள். அத்தகையோர் தங்கி வாழும் திருஆக்கரீர் என்னும் ஊரில் தான்தோன்றி மாடம் என்கின்ற ஆக்டீகாயிலாகும்.

அடுத்து இங்கு சத்தியும் கிவழும் ஒன்றை ருக்கின்ற பெருமை பேசப்படுகிறது. அடுத்து அம் ரளின் அலைக்கிரகம் இல்லாதிருந்தால் உலகில் எந்தச் செழிப்புமில்லை. வேளாளர்க்கு கொடைக்குச் சிறப்பாவது அவர்களுடைய விழைச்சல் சீவலருளின் பெருக்கம் கொடையின் சிறப்பு என்பது இங்கு தேவாரத்தில் வேளாளரைக் குறித்த காரணமாகும்.

கொங்குசேர் தன்கொன்றை மாலையினுன் கூற்றுடரப்
பொங்கினுன் பொங்கொளிசேர் வெண்ணீற்றுஞ் பூங்கோயில்
அங்கம் ஆறேடும் அருமறைகள் ஜவேள்வி
தங்கிரை ஆக்கூரில் தான்றேன்றி மாடமே.

அழகு செறிந்த குளிர்ந்த கொன்றை மலர் மாலை அணிந்தவன். இயமன் தன் கொடுமை அட வங்கும்படி கோபத்தால் பொங்கி எழுந்தவன். பொங்கும் ஒளி ஏகாண்ட வெண்ணைய ந்றணிந்த வன் எம்பிரான் சிவன் இருக்கும் பூங்கோயிலா வது வேதங்கள் நான்குடன் அங்கங்கள் ஆறும் ஐந்துவகை யாகங்களும் தம் மிடத்துத் தநகும் புண் ணியமுடைய அந்தணர்கள் வாழ்கின்ற திருஆக்கூர் என்னும் ஊரில்த தான்தோன்றிமாடம் என்னும் சிவாலூயமாகும்.

வேதங்கள் நான்கும் இருக்கு, யசர், சாமம் அதரவணம் என்பதாகும். அங்கங்கள் ஆறு சிகை வியாகரணம், நிருத்தம், சோடம், கற்பகம், சந்தோபிசிகம். இவற்றுட் சிகையாவது வேதத் தின் உச்சாரண லக்கணத்தை உணர்த்துவது. வியாகரணமாவது வேதத்தின் பல லக்கணத்தை விபரிப்பது. நிறுத்தமாவது வேதத்தின் பகங்களுக்கு விவரணங்கூறுவது. சோதிடமாவது இலக்கோதிடங் கணக்கும் வியாகரணம் முகமுமாம். யாகம் ஜீந்து : பரமம், தெய்வம், பூதம், பதிர்மானுடம் இவற்றாள் வேதமேதல்புமாகம். ஒம் வளர்த்தல் தெய்வயாகம்: பலியிடுதல் பூதமாகம், தர்ப்பணமுடிக்கல் பிதிர்மாகம். இரப்பொருக்கு உணவுமுவியாகவே மானுடயாகம். இப்பிழைக் கிருதயில் சொன்டால் அந்தணன் என்போரிடம் என்ன பொருள் தங்கியிருந்து

ಯೋಕಸವಾಮಿ ಪಾಟಲ್

நல் ஊரான் திருவடியை
நான் நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேணடி-கிளி யே!
இரவுபகல் காணேணடி.

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேநேடி-கிளியே !
நல் ஹரான் தஞ்சமெடி.

தேவர் சிறமிட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி-கிளி பேய
கவல்யெல்லாம் போகுமெடி.

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதுச்சுத்தை பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள்-கிளி யே
காவல் அறிந்து பெட்டு.

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
 பாரெஸ்லாம் வெந்தாலும்
 அஞ்சவட்டமா நாங்களாடி-கிளியே !
 ஆறுமுகன் தஞ்சமீழு.

பருத்திகாயில் வாடாது
பவனம்வீசில் வீழாது
பரவைகுறில் ஆழாதடி-கிளி யே!
பட்டகள் மோதில் மாயாதடி.

அந்தமாகிபில்லாத
ஆன்மாவே நாங்களென்று
சிந்தத்தந்த செல்வனடி-கிளியே!
சிரார் நல் ஊராசானடி.

வந்ததிலும் போனதிலும்
மனத்தை வைபாடுதேயென
விந்தத்யுடன் சொன்னுணம்-கிளியே
விளங்குநல்லூர் வாசனடி.

சாதனை செய்தபேர்கள்
சாகார் உலகிலென்ன
காதலுடன் சொன்னுளெனடி-கிளியே!
கலங்காத வீரவெடி.

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னிருப் பாடல்பத்தும்
பூமியிற் சொன்னுடை-கிளியெ
பொல்லாங்கு திருமெடி.

காசிக் ருச் சென்றும் நரைத்த தாடி கறுக்கவில்லை

ஒருவர் இந்திய தல யாத்திரை செய்ய விரும்பினார். காசிவரையும் போக என்னினார். அதற்காக போகக்கவாமயின் ஆசியை பெறுவதற்கு அவர் சந்திதி சென்று தமது விருப்பத்தைத்தெரிவித்தார். கவாமி அதற்கென்ன நீ போய்வாட்வன் என்றார். இந்த ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்டு ஓவர் இந்தியா செல்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தார். பின் புறப்படும் தினத்தன்று அதிகாலை எழுந்து யோகசுங்கமியை திரிசித்துக்கொண்டு செல்ல விரும்பி சுவாமியை சென்று வணங்கினார். அப்பொழுது சுவாமி இன்று புறப்பட்டோ என்று கேட்டார். அவர் ஒம் சுவாமி நான் தென்னித்தியத் தலங்களையும் பார்த்து காசிக்கும் போக எண்ணம் என்றா. அப்போது சுவாமி அவரை நோக்கி “ ஒம் நானும் காசிக்குப் போனான்; நரரத்த தாடி அங்கு கறுக்கவில்லை” என்று தமது தாடியைத் தடவிக்காண்டு கூறினார். அதில் எவ்வளவு உண்மை தீர்க்கன்றது என்று உன்று உணர்கின்றேன் எனக் கொழும்புத்தறையைச் சுரந்த வளது நண்பரோமாவா கூறினார்.

சென்னிந்தியத் தலையாத்திரையென்று பலர் சொல்வார்கள். ஆனால் எங்கு சென்றாலும் கடவுள் ஒருவனே என்பதை உணர்வார்க்கு, அங்கிருந்தாலென்ன இங்கிருந்தாலென்ற என்ற உண்மை தெளிவாகுமென்பதைச் சுவாமியினுடைய இடம் வாச்சியும் இல்லையாக்கிறார்கள்.

பல அதர்மவழிகளாலும் பொருள்கீதடி இரப்பார்க்க ஈயமனமின்றி அப்பொருள்ளை இதியாகோண்டுசென்று அதாவது நேர்மைவழி இன்றித்

தது. இன்று என்ன பொருள் தந்தியிருக்கிறது. இதைத் தமிழ்மக்கள் சிந்திக்கவேண்டும். உண்மையாக மேலே சொல்லிய வேதாங்களும் யாகம் இங்கை நகரிலோ இந்தியாவிலோ சரி எந்த

அந்தனரில் தங்கியுள்ளது காட்டவல்லிரோ? ஒரு ஊரில் ஒரு அந்தனர் இருப்பதாயின் அந்த ஊர் எவ்வளவு சிறப்படையும் இதை சிந்தையில் கொள்ள மாட்டும் ஏரா?

வீக்கினன் ஆடரவம் வீந்தழிந்தார் வெண்டலைன்
பாக்கினன் பலகலன்க ளாதரித்துப் பாகம்பெண்
ஆக்கினன் தொல்கோயில் ஆம்பலம்பூம் பொய்கையுடை
தாக்கினர் ஆக்கூரில் தாதறேன்றி மாடமே.

ஆடும் பாம்பை அரையில் கச்சாக இறுகக் கட்டினான். இறந்து அழிந்தாருடைய வெள் ளத் தலையும் எலும்பையும் பல ஆபரணங்களாகத் தனக்கு ஆக்கிக்கொண்டவன். மிக்க ஆரவுடன் ஒரு பெண்ணத் தனைதாருபாகமாக்கினான் வீற் றருக்கின்ற மிக பழமையான கோயில். அழிய நிறமுடைய ஆம்பஸ் மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் பூத்

தடாகம் குழ அமைந்திருக்கும் திருஆக்கஸ் என் அக் னும் ஊரில் தான்தோன்றிமாடம் என்னும் கோயிலாகும்.

இப்பாடவில் இறந்தார் எலும்புமாலையை ஆபரணமாக அணிகிறார் சிறப்புப் பேசப்பட்டது. திருஆக்ஷரைச் சூழ தமிழரை முதல் ஆம்பலமலர் கள் நிறைந்ததெனவும் பேசப்படுகிறது.

பண்ணேவிசேர் நான்மறையான் பாடலினே டாடலினுன்
கண்ணேவிசேர் நெற்றியினுன் காதலித்த தொல்கோயில்
விண்ணேவிசேர் மாமதியந் தீண்டியக்கால் வென்மாடம்
தண்ணேவிசேர் ஆக்கூரில் தான்ரேன்றி மாடமே.

பண்ணின் ஒளி (அருளின் ரீகாசம்) சேர்ந்த நான்கு வேதங்களையும் பாடுகின்ற பாடக்ஞோடு ஆடல் உடையவன். அத்துடன் ரீகாசமுடைய ஒளிவிளங்கும் கண்சேரி நத நெற்றியுடையவன். காதலித்து வீற்றிருக்கும் பழைமயான கோயில். அங்கு வாளின ஒளிகொண்ட சந்திரனுடைய நிலவு வந்து தீண்டிய நேரத்தில் அடுக்குமாளிகையின் மேல் உள்ள வெள்ளைமாடங்கள் குளிரிந்த ஒளி

யைப் பரப்பும் கிருஷ்கரில் தான்தோன்றிமாடம் என்னும் சொயில் என்பதாம்.

இது முற்காலத்திலே இருந்த கட்டிட அமைப்புக்களின் கிறப்புகள் சொன்ன பட்டலாதம். ஆவ்வளவு சிறப்பாக இருந்த தமிழ்நாடு கிழமைப்பட்டுக்கொண்டதன் காரணம் அங்கு சில வழி பாடு குன்றியதெப்பது இனிச்சொல்லவும் தவணீமோ.

வீங்கினார் மும்மதிகளும் வில்வரையால் வெந்தவிய வாங்கினார் வானவர்கள் வந்திறைஞ்சுந் தொல்கோயில் பாங்கினார் நானமறையோ டாறங்கம் பலகலைகள் தாங்கினார் ஆக்கூரில் தான்ரேன்றி மாடமே.

அகந்தையால் செய்வதறியாது மிகுக்காய்
உலகைத் தயரப்படுத்திய மப்புரத்து அசரரும்
வாழ்ந்த மூன்று மதில்களும் மேம்ரு என்னும்
வில் மலையால் எட்டிட நெருப்புச் சூழ்ந்து வெந்து
அவிந்து சாம்பராகிட அம் மேம்ரு மலையை வில்
லாகவளைத்த பெருமான் உறையுர் தேவர்கள்
வந்து வணங்கும் பழுமையால் கோயிலாவுப் பங்
குடனே நாள்கு தேவதங்கள் ஆறு அங்கங்கள் இன்
நும் பல கலை+ளைக் கற்று தம்மிடத்துப் பதியப்
பண்ணிய அந்தணர்கள்வாழும் திருஆக்கரில் தான்
தோன்றமாடம் என்னும் கோயிலாகும்.

போல இருந்தனர் என்றவாறு. அவர்கள் பிற ரிடம் ஏற்ம் ஒராது சென்று கேட்கவண்டியரிலை இருந்திருக்கவில்லை.

அடுத்து வேதம் அங்கம் அதன் தொடர்பாக
கணகள் பலவும் நங்கியிருக்கப்பெறுவதை! நெறி
உடையவராய் அனைவரும் இருந்தனர் என்பது
பொருளாகும்.

குறைந்த கல்வி அறிவுடைய அந்தணர்களே
நெறி தழும்புவர். நிலைவாங்குவர். நிறைந்த
கய்வியறிவுடையவர் தழும்பார். நிறை குடம்
தழுப்பாது, குறைக்குடம் தழும்பும். ஆச
வாஸ கலகள் தாங்களுடும் என்றார். கல்வி
யின் நலம் இநக்கும் பொழுத சொப்பு ஏமாற்றம்
வியப்பாரம் முதல் பல தந்திரச்செயல் ஏற்படாது
தன்மை இருக்கவைப்பதுதான் கல்வி யின
பயன்!

கன்னெடிய குன்றெடுத்தான் தோள்டரக் காலுன்றி
இன்னருளா லாட்கொண்ட எம்பெருமான் தொல்கோவில்
பொன்னடிக்கே நாடோறும் பூவோடு நீர்சுமக்கும்
தன்னடியார் ஆக்கூரில் தான்றேன்றி மாடமே.

தல்லாகும் நெடிய கைஸ்பலையைத் தோளால்
தூக்கி எடுத்த இராவணன் அம்மலைக்கீழ் அகப்
பட்டு நெர்யத் தருப்பாதம் ஊனரி அவனையும்
தூணிய அருளால் ஆட்கொண்டறுளிய எம்பெரு
மானது பழங்குமான கோயில்; அவரது பொன்
அழகான திருஷ்டிக்கே நீராட்டி மலர்குட்டி வண
ங்கும்படி நாள்தொறும் பூவும் கீரும் சுமந்து செல்
கின்ற எம்பெருமான் அடியாரவுமிம் திருஆக்கு
ர் என்னும் பதியில் தான்தேவனிமாடம் என்
னும் தலமாகும்.

நீரும் கமந்துசென்று நீராட்டிப் பூச்சுடி வழிபடும் முறை இருக்கும். இன்று இந்தல்லை மாறவழிபாடு பஸ்ஸம்பறிப்பதாக இருக்கிறது. எஜிமான் என்றும், அர்ச்சகர் என்றும் இப்படி நபநாட்டில் பல சமயங்களில் தோன்றி உள்ளனர். இவர்களால் நம் சமயநெறி மிகவும் கீழ்மைப்பட்டு இவர்களுடைய பணவாஞ்சலைப் பொய்மைக்கீடு இவர் ஆளாகிவிட்டனர். இந்ததான்தோன்றி மாடத்தில் மட்டும் எல்லாரும் வழிபடக்கூடியமுறை இந்தத் தமிழ்மன்றி எந்தங்களாம் திருப்பருப்பதம் முதலிப் கோயில்களும் இந்தமுறை உள்ளதாகத் தெரியவ, கிருது

நன்மையான் நாரணனும் நான்முகனுங் கான்பரிய
தொன்மையான் தோற்றங்கே கேடில்லாதான் தொல்கோயில்
இன்மையாற் சென்றிரந்தார்க் கில்லையென்ன திந்துவக்கும்
தன்மையார் ஆக்கூரில் கான்டேன்றி மாடமே.

நன்மையுடையவருள் நாரயன்க் கடவுளும்
நான்கு முகமுடைய பிரமனும் காண்டற்கரிய
மிகத் தொன்மையானவன் த்தா றம் சேடு இல்
லாதவன் அவனுடைய பழமையன் கோயில்,
ஒருவர் தன்னிடத்து பொருளிலாதபோது பொ
ருள் வேண்டிச் சென்று இரந்தால் அவ்வாறு
இரந்தாக்கு இல்லையென்று சொல்லாது தன்னிடத்துள்ள பொருளை ஏகாடுத்து அவ்வாறு கொடுத்தவிட்ட பெரிதும் மகிழ்கின்ற தன்மையுடைய வேளி எளாகன் வாழ்கின்ற தருஆக்குரில் தான்

இத்திருப்பதிகம் உயர்கதிக்கு நம்மை இடுச் சௌலும் முதற்படிபாக விளங்குகிறது வேளாளர் என்பவர் வித்தின் மூலம் உலகை வழிர்ப்பவர். விதைத்த வித்து முனைத்து பயன்தருகிறது. விதைத்தல் வேளாளரின் செய்வை அன்றி அப்பால் அவை முழுமத்து பலன் தருநிலையாலும் திருவருள் வர்த்தால் அமைந்தது தோற்றுவது ஒரு தீர்த்தம், ஒரு கடமீனால் வருவதற்கும் ஒரு நூலாகவும் பொன்று வைப்பது உண்மை உணர்ந்தார் அனவரதும் கடனுது

தவருண வழி (கூடக் கொம்பின் கொடுத்து அல் வது கள்லாக எடுத்துச் சென்று) அங்குள்ள சமய வியாமாரிகளான அந்தஸர் அல்லது சாமிகட்டுத் தாணம் செய்வதில் ஏதும் பயனில்லை.

உண்மைபேசித் தருமத்தைக் கரவிலாது புரிந்து
தன்செயலால் ஆவதொன்றில் லை „எந்த தெளிந்து
தான் வேறு தன்னுடல்வேறு என உணரும் ஞான
ஆசார சிரத்தையுடன் வாழ்வார்கள் காக்குப்
போய்மொன்றுதான்; சதிர்காமம் பேட்டுமான்று
தான்; வீட்டுப்பிருந்து வலைங்குவதும் ஒன்றுதான்
என்பதை மேலே ‘தரப்பட்ட யோககவாமியின்
பாடவின் பொருள் தெளிவாக்குகிறது.

யോക്കവാമികൾ തു അടി
ഞ്ഞൈ ഉംഗവെച്ചതു

கே. கே. எஸ் வீதீயைச் சேர்ந்த ஒரு பிரபல பிடவை வியாபாரி என்னை ஒருநாள் சந்தித்தார். அவர் வயசால் முதிர்ந்தார். அபர் என்னை நோக்கி யோகக்ஷவாமி பற்றி ஒரு கடை சொன்னார். தனக்கு அப்பொழுது 14 வயது இருக்கும். தான் ஒரு கடையில் வற்பணிப் பையங்க இருந்தவன். தான் கூருந்த கடைக்கு முன்பாக உள்ள புத்தக சாலையில் யேசுக்கவாயியும் அவரது அடியார கூட்டமும் கூடியிருந்து அங்கு பூராணம் படிப்பார்கள் பூராணம் படித்து முடிந்ததும் எல்லோருக்குத் தம் கடலை ஏகாடுபடும். நனு ஓய்க் கடலைவாங்குமேன். சவாமியைக் குமரிடுவேன்.

இது இப்படி இருக்க ஒரு நாள் கிடை கோ
யிலுக்கு அருடாமையில் உள்ள தேவீக்கடை
யல் காலைச்சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். முன்னெல்லாம் உங்களுக்கு தெரியும் கதிரை மேசை கடைகளில் இல்லை. யாங்குதான் வைக்கப்பட்டிருக்கும். நல்ல அரிசிமாத் தோசை வாங்கி அந்த வாங்கில் இருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க அக்கடைக்காரர் ப்பணி நிறைய பாலக் கோப்பி கொண்டுவந்து எனக்கு முன்னால் வைத்தார். நான் குனிந்திருந்து தேசை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்க யாரோ வந்து என்முதுகில் மளா ரென் ஒரு அடி தந்தார். நான் திகைத்துப் பாய் திரும்பப் பாத்தேன். யோககவாமி நிற்கிறூர். நான் ஒன்றும் பீச முடியாது எழுந்து நன்றேன். கவர்மி அப்பொழுது எனக்கு முன் வைக்கப்பட்டிருந்த பற்கோப்பியை எடுத்து அருந்தினார். நான் ஒன்றுமே பேசாமல் நின்றேன். அந்த அடி என்னை முற்றலும் திகைக்க வைக்குவிட்டது. கவர்மி கோப்பியை அரைவாசி குடித்துவிட்டுப் போவிட்டார். நான் எஞ்சிய பற்கோப்பியையெயும் தோசையெயும் சாப்பிட்டுவிட்டு அவ்விடம் விட்டு நகர்ந்து கடைக்குச் சென்று எனது உறவினாகளிடம் யோககவாயி எனக்கு அடித்துப் போட்டார் எனக் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் என்னை நோக்கி “எடே உணக்கு இது கிடைச்சுக்கிடக்குத்தோ” நீரூரு புண்ணியவான் இருந்துபார் நீ இனி நல்லாய் இருப்பாய் என்றனர்.

இன்று எனக்கு ஒரு குறையுமில்லை. எனக்கு ஆறுபிள்ளைகள். ஆறுபேரும் தனி தகனி வீடு கட்டி எல்லோரும் நல்லாய் இருக்கி நூர்கள். ஏதோ நான் றின்த அளவில் சோயில் திருப்பணி வேலகட்டு நஞ்சு உடலி செய்பவன். ஒரு காலமும் தீங்குத்துகுப் போகபாட்டேன். அந்த அடிதான் கடையில் ஒரு விற்பனையாளருக் கிருந்த என்னை இந்நிலைத் து கொண்டுவந்தது எனக் கூறினார் அந்த அன்பர்.

**மனிதன் புதவைக்கடை
யும் வைப்பானே?**
என்றால் போர்டுவாரி

ழூ' ந்கா புத்தகசாலை முதல்வர் யோ
கசவாமிகள் பற்றிய ஒரு அங்கள் காலாற்
தை நம்மிடம் கீழுள்ளவாறு தெரிவித்தார்.
1948ம் ஆண்டளவி" எனது புத்தக
சாலையால் பெரும் நட்டத்திற்குள்ளா
னேன். அப்படி இருக்கும் காலத்தில்
எனது மனம் இப்புத்தகக் கடையை விடு
த்து சேறுவிடமான வியாபாரத்தில் ஈடு
பட என்னியது. நான் யோகசுவமின்
ஆசி இல்லாமல் எந்தக் கர்ரியத்தையும்
செய்தல்லை. அதனாலே இப்படி வேறு
வியாபாரம் எது செய்யலாம் என்று சிந்தி
த்த போது புத்தகசாலைக் கடையை விடு
த்து புடவைக் கடை வைக்கலாம் என
என்னிடேன். ஏனென்றால் அந்தபேரத் தலை
புடவைக் கடைக்காரர் நல்ல இலாபம்
பெற்றிருந்தன. யோகசுவமி அடிக்கடி
எனது காரில் பிரயாணம் செய்வது வழக்கம்.
இப்படி ஒரு நாள் சுவாமி என்னுடன்
கூடவறும்பேது அவரிடம் புத்தகசாலை
யை விடப்போற்ற காமி. புடவைக் கடை
வை கலாமென நினைகிடறான் புத்தகசாலையால்
பெரும் மட்டம் ஏற்றுவிட்டார்களாது

இல்லைப்பன்றால் இப்பார்க்கு கொடிப்பஷம் கொடுத்தேன் என மகிழ்வாழ்ம் செயற் ரிய செயலாகும். இந்த அருள் நிலையில் அன்றிருந்த வேளாளர் இருந்தார்கள் எனகின்ற பேபா து இன்று வேண்டிய கடன் கொக்காத வித்து வாழகள் பலர் ஊருக்கு உபதேசம் செய்கின்றார்கள். அப்போது தமிழர் நாகரிகம் என்பது யாது? இன்னும் வேளாளர்கள் இருக்கிறார்களா என்ற சந்தேகமே எழுகின்றது. இவ்வெல்லாம் இன்மையால் ஒன்றிரப்பவர்க்கு கெடுக்கும் பழக்கம் அற்றுப் புகழுக்காகவே கொட்ட நடைபெறுகிறது.

இரப்பதற்கும் ஒரு இலக்கணம் சொல்கிறுர். இரப்பதென்றால் சோமபேரித்தனமாக இருந்து விட்டு சாப்பாட்டிற்கு போவதல்ல. சோம்ப லின்றி முயற்சி செய்யவண்டும். அந்த சேர்ம்ப லில்லாத முயற்சி பலி மாகாது வறுமை ஏற்படும் போது தான் இரத்தல் செய்யவேண்டும். இது தமிழ் மரபு. இன்று இரப்பதை சிலர் சீர்விலாகக் கொண்டிரள்ளனர். ஆனதன்மையினாலே இத்தகைய இரத்தல் பெருமைக்குரியதல்ல. துண்பம் வந்தாலும் அதாவது செய்த முயற்சி பலன் தராது தோல்வி அடைந்தால் இரத்தலே உண

நாமருவு புன்மை நவிற்றச் சமண்தேரர்
பூமருவு கொன்றையினுன் புக்கமருந் தொல்கோயில்
சேலமருவு பங்கயத்துச் செங்கழுநீர் பைங்குவளை
தாமருவும் ஆக்கூரில் தான்ரேன்றி மாடமே.

நாவில் எந்த நேரமும் இயல்பில் குடிகொண்ட பெருமை வஞ்சகத்தின் சொற்களை சமன்றும் புதரும்சால்ல அதனால் அறியப்படாது கொன்றைப்பூ மருவிய செஞ்சிடை உடையவர் சென்று தங்கியிருக்கும் மகப் பழையான கோயில். சேல்மீன்கள் நக்கவாழும் பசிய தடாகத்து செங்கழு நீர்ப்புவும் பசிய கருங்குவளை மலரும் பொருந்திக் காணப்படும் திருஆக்கூரிக் காணப்படும் தான் தோன்றி மாடம் என்னும் கோயிலாகும்.

சமனரும் புத்தரும் எப்போதும் சிறுமைக்குரிய வார்த்தையையே பேசுவார்கள். பறந்த நோக்கமல்லாதவர்கள். கொலை செய்யோம் என்று நூலில் கூறிவிட்டு வஞ்சலையால் கொலை செய்ய எத்தனிப்பவர்கள். அந்தவஞ்சலையின் சொற்களும் பொருமையின் சொற்களும் அவர்கள் நாவிட்டில்

ஆடல் அமர்ந்தானே ஆக்கூரில் தான் ரேன்றி
மாடம் அமர்ந்தானே மாடஞ்சேர் தண்காழி
நாடற்காரியசீர் ஞானசம் பந்தன்சொல்
பாட லிவைவல்லார்க் கில்லயாம் பாவமே.

உலகம் இயங்க திருந்தனம் கொண்டவனை
திருஆக்கரீ என்னும் பதியில் தான்தோன்றி
மடம் என்னும் கோயிலில் அமர்ந்தவனை பெரு
மாடங்கள் நிரப்பிய குளிர்ந்த சீகாழிப் பதியில்
எவ்ராதும் நாடற்காரிய சிறந்த சிருடைய ஞான
சம்பந்தர் சொல்லிய சொல்லாகும். பாடல் இப்
பத்தினையும் பாடவல்லாக்கு பாவும் இல்லை.

உலகம் இயங்கவே திருக்கூத்து நடக்கிறது
எல்லோர்க்கும் பொதுவானதே திருக்கூத்து. அப்பனது உலகம் அவன்றால் யாவும் ஆடவில் இயங்குகின்றது. இத்திருக்கூத்து காண்டறக்கியது. ஆகவே ஆடல் அமர்ந்தாண என்றார். அந்தஆடலைப்படிபவனே திருவாலங்காட்டு மாடத்தில் இருப்பவர் என்றதால் ஆக்கரில் தான்தொன்றி மாடத்தில் அமாந்தார் என்றார்.

எப்பெருமான் திருஞானம்பந்தருடைய ஞான
ஆராநில அதனால் ஏவரி பெற்றுக்கொண்ட
சீர் வேறுயாரும் உணரமுடியாது. அவருடைய
கிந்தைக்கும் அது எட்டிடானாலும் என்னபையினாலும்
நாடற்காரிய சீர் ஞானசம்பந்தா என்றார். இதற்கு
ஏன் வால் வெக்கணம் வகுக்கமுடியாது. சீர்

அன்னதானம் செய்யும் அறம் உணர்வார்
கன்னம் காதுவெட்க்கக் கதறி மறம் ஏன் புரிகின்றார்
அள்ளிவீசும் காசுக்காக மன்டலாபிஷேகத்தை
ஐங்குநாள்வரை நீங்கல்லாமா?

செவிக்கினிய இல்லாத போது
சற்று வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும் என்-
கிறோம் வார்த்தையும்.

இக்குறளின் தாற்பரியத்தை உணர்ந்து கொண்டார் கொக்குவில் மேற்கில் குடிகொண்டிருக்கும் ஜியானர் கோவில் என அழைக்கப்படும் பிள்ளையார் கோயிலின் நிர்வாகத்தை சேர்ந்த எவ்வேறும் ஒருவர் இருப்பாரோ என்பது கூறியாது. சமீப

மையாகும்: அவ்வாறு வர்க்கு கொடுத்தவே
புண்ணியம். காசு வைத்துக்கொண்டு இரட்சார்க்கு கொடுத்தல் பாவம் என்பது உட்பொருளாகும். இதை நம் சைவமக்கள் உணரவேண்டும். வாழ முடியா வறிபவர்க்கு பொருள்வகாடுத்து வாழப்பன்றுதலே உண்மைபான சிவமாண்டு. வாழக்கூடியவர்க்கு இன்னமும் கெட்டுத்தல் பாவம் என தால் உண்மையாய்ச் சென்றிருந்தார்க்கு இல்லையென்றது ஈர்ந்துவக்கும் தன்மையார் என்று.

கொடுக்கும் போது கருப்பை மனதுடன் கொடுத்தல் கொடுத்தது கீன் கவுலப்படுதல் பொருத்தமல்ல. கொடையில் மகிழ்வேண்டும், இது எங்கள் நாட்டிலே மீன் இருந்த மரபு இன்று குன்றியதைக்கண்டு வருந்தவேண்டியுள்ளது எம் நாட்டில் கொடையிலை என்று சொல்லவில்லை. இல்லாத வகுக்குக் கொடுத்தம் பழக்கம் அருகிவிட்டது இல்லதவர்க்கு கொடுத்து தன்னிப்போல் அவற்றையும் வறப்பண்ணும் மனப்பாந்து கடவுள்துறையை. இந்த வெயில் இருந்துகான் திருச்சருள்வசத்தால் மேலே போகலாம். இதை நல்லூர் உணரவேண்டும்.

பொருந்துவன்: ஆகையிலே நானாருவ புன்னை
நவீறம் என்றார். எவருடைய நாவிலும் சிறுமைக்க
குருய சொறுகள் வரக்கூடாது. எம் பெருமக்கள்
என்ன சைவமக்களில் அவை ஒருபோதும் இருந்தது
தில்லை. ஆனால் இன்று நம் சமயத்தை வியா
பாரமாக்கிக் கொண்ட எல்லாச் சைவர் எனப்
படுவாரும் அவர் நால் வரும் சுற்றுகள் ஏது
தா சமணாலும் மேசமாய் இருக்கின்றன. அறி
வாளியான எந்தச் சைவனும் இதையிணருவான.
இல்லாதொழுந்தார் இவனும் தீங்கீ செய்யப்
போகிறாக்கள். இன்று எம் சைவரது நிலை சம
ணார் புரிந்ததிலும் மிக மேசமாகவந்துள்ளது.
உண்மை உயரா விரும்புவார் இதை அறியவேண
டும். தன்னையும் ஏமாற்றி பிறரையும் ஏமாற்ற
வார் இனியாவது சுற்றுமை பேசாது நன்மைபெறு
வாரென நம்புகிறோம்.

என்றது. அருளின் சிறப்பு ஒழுக்கநேர்மை என்பதாகும். இதையாராச் விளங்குபடியும். இதைச் சைவமக்கள் கொஞ்சமாவது உணருங்கள். இன்று தமிழச் சாமியென நாமம் சூடிடிக்கலாள்னும் பேதையர் உணர்ட்டும். நாம் இதற்கு மிஞ்சிஏற்றும் செல்ல வரவில்லை. எமது சைவ மடங்கள் உணரவேன்றிடம். சைவ மடங்கள் மட்டுமல்லி ஏன்ற சைவ ஸ்தாபனங்களும் உணர்திவன்றும். சைவம் மக்களின் வசதிக்காக உள்ள தல்ல. மக்கள் வைத்து நிரிக்கு உயர்த்தவன்றும்; இதுதான் சைவம். ஏன்ற சமங்கள் மக்கள் வசதியை முன்வைத்து நெறி சொல்லுவார். ஆனால் சைவம் ஒன்றுதான் நெறியைக்காட்டி மக்களை அங்கு உயர்நுபட்டிக்கூடிறது. ஆகையினாலே நடாட்ரகரிய சீர் என்கின்றார். இதற்கில் சைவ நெறியின மகிழ்ச்சையை நன்றாக மக்கள் உணர்த்தவன்றும். சைவநெறித்து சட்டம் இயற்ற முடியாது. அது உணர்வினால் உணர்ந்து வந்து மேற்போவதே சைவம்.

இப்பாடலை பாடவல்லார்க்கு பாவம் இல்லை
என்பதும் சுவாயகள் உணர்த்திய உண்மைகளை
உணர்வார்க்கு பாவம் வராது என்பதும் உண்மை
தான்.

நோக்கி புடவைக்கடையும் மனி தன் வை
ப்பதுண்டோ? புத்தகக் கடையால் எவ்வ
ளவு சிறப்பு. படிச்சு மனி நன் வருவான்;
நீ அவர்களின் கல்வி அறிவுக்கான நூல்க
ளோக் கொடுப்ப எவ்வளவு புராணியாமன
நினைக்கவில்லையே! நன்கில்லா விட்டா
லும் பின்னடிக்குச் சுன்பத்தைத் தேடித்
தராது. ஆனால் புடவைக் கடையால் வர
க்கூடிய ஆதாயப் பிழையான வழியில்
அவனை இழுத்து விரிவதல்லாமல் துபரத்
தையும் வருஷித்து "டும். டு-வைக் கடை
ஈந்ததுப் பலர் தம்மைப் பழுதாக்கிப்போ
ட்டார் என்றார். நான் எனது எண்ணத்
தைக் கைவிட்டுவிட்டேன்.

இப்படியிருக்க சிலநாட்களின்பின் யோக
சவாமி ஒருநாள் என்னிடம் வந்து
தனக்கு ஒரு 50 ரூபா ஷேணும் என்றார்.
உண்மையில் அன்றைக்கு என்னிடம் காகி
இல்லை. நான் சொன்னன் சவாமி என்னிடம் இப்பொழுது தருவதற்கு காசிஸ்லை
நான் பின்நேரம் உங்களுக்கு 50 ரூபா
கொண்டுவந்து தாறன் என்றேன். ஆனால்
பின் நேரமும் கொடுக்க முடியவில்லை அவ்
வளவு வரட்சியான காலம், அதன்பின் இர
ண்டு முன்று நாட்கழித்து 0 ரூபா சவாமி
க்கு கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது.
அதன் பிரகாரம் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை
யென நினைக்கிறேன் சாயந்தரம் யோக
சவாமியின் ஆச்சிரமத்திற்கு 50 ரூபாவை
எடுத்துக்கொண்டு போய் சவாமியிடம்
கொடுத்தேன். சவாமி அதை வாங்கிக்கொ
ண்டு வான்று கூறி புறப்பட்டார், நான்
அவரைப் பின் தொடர்த்தேன். சவாமி
கொழும்புத்துறை துண்டிச் சுடலைக்குச்
சென்றார். அங்கு சவாமி காசைக் கையில்
வைத்தபடி சிறிதுநேரம் பெளன்மாக இரு
ந்தார்

பின்பு என்னோக்கி இந்த 50 ரூபா வையும் வைத்துக் கொள் என்று. அது என்னுடைய காசு. நான் கேட்கிற நேரம் தர வங்குட; இது 50,000 ரூபா ஆனதும் காசுக்கு வருவேன் என்று. நான் 50 ரூபா வையும் பெற்றுக்கொண்டு சன்தீரன்.

அந்தப்பணத்தை புத்தகசாலையில் முதலீடு செய்ததவிருந்து என் வியாபாரத்தில் ஒரு மற்றும் நிலையித் து. வருடாவருடம் வருவாய் அதைகரித்தது. 50 ரூபா 50,000 ரூபாவாக மாறிய அன்று சுவாமி என்னிடம் வந்து எங்கே என்காசு எக்கேட்டார். நான் 50 ரூபாவையும் கொடுத்தேன், என்னைத் துயரிலிருந்து கை துக்கிவிட்டது கீழ்க்கண்டவியின் ஆகஸ்ட் மிஸ்டர் கீழ்க்கண்ட

தன் தொழிலை விட்டவன்
சாதியிற் கெட்டவன்
என்றும் யோகசுவாமி

யாழிப்பாண ஜக்கிச வியாபரச் சங்கத் தில் கடமையற்றும் அந்தணர் ஒருவர் ஒருநாள் என்னை சந்தித்தார், நமக்கு முனிப்பே அறிமுகமான வராத லால் அவரிடம் ஒரு சம்பந்தித்தபை பத்ரிகைபைக் கொடுத்து ஐயா இப்பத்தரியக்கையை வாசித்துப் பாருங்கள் என்றேன். இப்படி அவரிடம் கொடுத்தபின் அவரை நோக்கி ஐயா பல நம் இப்பத்திரிகையை அந்தணர்க்கு மாற்றுவதைச் சொல்லக்கூடும். ஆனால் உண்மை அப்படியல்ல இது அந்தணர் குலம் மேல்நிலைப் பணிபுரிவதாகும். அந்தணர் தமக்குதிரப் பைது ஏந்திகளை நீக்கி மலேச்ச நாகரீகமுடையவராக மாறுகின்றனர். இதை நீாவிட்டால் சைவசமயம் வெறு சமயமாக மாறிவிடும் என்று கூற, அந்தணர் என்னவாக்கி ஒரு நீங்கள் சொல்வதில் ஒன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

ஒரு நாள் நான் யோக்கவாயியைக் காணக் கூடிய சென்றபோது சுவாமி என்ன நோக்கி “தன் தொழிலுக் கைவிட்டவன் சாதியில் செட்டவன்” என்றார். அதன் உண்மையை அனுபவத்தில் காணமுடிகிறது. அந்தணர்க்குலம் தம் குலத்தொழிலை நமுவவிட்டு வேறு பல செயல்களையும் ஏதாய்து தங்களைத் தாங்களே பழுதாக்கிக் கொள்வது வழக்கத்திற்குரிய காரியம் எனக் கூறினார்.

ஒன் ஜபநூர் கோயிலில் கும்குருக்கள்மாரும் கட்டுஞ்சும் தமது கட்டை நெட்டைக் குரல்கூட்டு ஒவிபெருக்கியில் காட்டு து. கும்பபிள்ளத்தின் தொடர்க்கு 45 நால்வேகம் நடைபெற்ற நால்வொரு நால்ஞா அல்லது தொடர்ந்திலி அத்தக நடைபெற்றது அங்கு என்னும் இராயில் அண்ணானம் நடத்துவது கூடாராயில் அ

வரது சகா தோர் தாம் உண்டான் இலைகளைக்
குறலைபும் கோயில் முகப்பிலும் அருகிலும்
ந்ற முற்ப பரப்பிக் கிடந்ததைக் கண்டு பரிதாவி
றினர். த்த சந்திரதீர்ம் இவ்வாலபத்தை
அன்னம் உண்டெர்த: னும மதிக்க
கள் அபி வில்லயே என்று வருந்துகிறது.
வருபோது கோயில் முன் நிறுவப்பட்டுள்ள கட
ன்னம் நான் முக்கடையும் அசிங்கத்தை அன்னி
யது பாரா வீச் ஆலயத்தையசெங்கப்படு, தியது.
உண்மை இவற்றிற்கு மத்தியில் பல இளைஞர்
யது பாரா கள் கூடிநின்று வெறுங் கதைகள்

குமேஷப் பிரச்சனை
கோயில் உற்சவத்தை நிறுத்தியது
நெறியுடைய மெந்தரை நீக்கமுற்படும் தந்தை

சைவசமயக் கோட்பாட்டின்
படி ஓர் குடும்பத்தில் மூக்கியபுத
வ்வனுக்கே தசப்பனின் உரிமை
கள் யாவும் வழங்கப்படவேண்
டுமென்று தேசவழிமை கூறிவந்
தது அன்ன படியே இன்று என்ன
பது வயதை எட்டிப்பிடிக்கும்
நிலையவிருக்கும் சங்காணை அரா
சடி வைரவர் கோவில் குருக்க
ளாயிருந்தவருக்குக் கொக்கப்
பட்டதாம். அவரும் அதைஏற்
றுத்திறம்படப் பூசை உற்சவங்கள் செய்து சங்காணையில் ஒர்
அரசடி வைரவர் வாசஞ்செயகி
ரூர் என்பதை ஊருக்கும் உல
குக்கும் காட்டி வந்தார். முது
பெரும் கிழவராகக் காட்சியளிக்கும் அந்தக் குருக்கள்.

தனக்கு வயதானங்கும் தன்
வம்ச மரபின்படி தனது முத்த
மகனுக்கு குருப்பட்டம் தரிப்பி
த்து மேற்படி அரசடி வைரவர்
கோவில் உரிமையையும் பொறு
ப்புக்களையும் ஒப்படைத்
தார்.

முத்தயகனாரும் முன்னேர்
வழிநடந்து ஆலயத்தை அடிகா
கப பரிபாலித்து வந்தார். அத
ஞல் அவ்வூர்யக்காரும் அந்தமுத்
தமக்கணி மேல் பேரன்பு கொ
ண்டிருந்தனர்.

இது இவ்வாறிருக்க எல்லாம்
முத்தோருக்கோ என்ற கேள்வி
இலைஞரான சிறுப்பருக்கு ஏற்ப
ட்டதோ அல்லது இவர்களுக்கு
இடையில் தரகு செய்துவரும்
பலருக்கு ஏற்பட்டதோ அல்லது

அந்த வசான சைவக்குருக்க
ஞக்குத் தான் ஏற்பட்டதோ
தெய்வில்லை, முன்னவரின் உரி
யையைப் பறித்து பின்னவருக்
கும்சேர ஒப்படைத்துவிட்டார்
வயோதுப்ரான சைவக் குருக
கள்.

விவேகநந்த விழா பேச்சாளர்
செவபக்களை இகழ்ந்தனராம்!

சமீபத்தில் நடைபெற்ற விவே
கானந்தர் விழவில் பேசிய ஒரு
தென்ஜிந்தியப் பேச்சாளர் இந்துமக்
கள் பல கடவுளை வைத்திருப்பதால்
எந்தக்கடவுளைக் குயமிகுவதென்று
சொல்ல பாட்டார்கள். அவர்கள்
முதல் நூல் எதுவென்று சொல்லத்
தெரியாதவாகள்; என்று ஆற்றம் ச
கரை போன மூலிலீம்; இந்து; கிறி
ஸ்தவரின் கதையுடன் பீபதைத்
தன பொய்மொழி பல பேசினராம்.

உண்மையில் இராமகி நஷ்னர் காளியை வணங்கியவர். அவர் வழி விவேகானந்தர் அங்கும் ஏத்தா சொன்னார். ஆனால் ரங்கள் நாயன்மார் சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் இல்லதா வர். ‘சென்ற நாம் சிறுதெய்வம் சீர்வோம் அல்லோம்’ எனபாடியவர்கள். சிறு தெய்வவழிபாடு சில எல்லைக்கு அப்பால் பிரயோசனப்படாது.

ஆனால் வைவ நெறி அப்படிஅல்ல, சைவ நெறியில் அந்தச் சமயம் இந்தச் சமயம் எல்லாம் ஒன்று என்ற பேச்கிற்கு இடமில்லாதது. சைவம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒரு தொகை வைத்தீ நெறி ஒழுதுபவர் எனக்கூட்ட வல்லீ சீரா? இவ்வது வந்து பண்ணும் பொருளும் தண்டித்தகாத வழி அப்பொருள் கொண்டு ஒருவருட செல்லவில்லைபோ?

മുതல്സ്നാൻ പുക്കയേ മുന്തുമ നാളുമ

யாழ்ப்பாவம் வில்லூங்றி பிள்
ளொயார் கே. யிலில் உள்ள ஜிபர் முதல்
நாள் சமைத்த புக்கையை அன்றும்
அடுத்த நாளும் முன்றுவது நாளும்
வைத்து சுவாமிக்கு நெவேதத்தா
ராம்.

கண்ட கோயில் தர்மங்கத்து அவர்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் விரிவுறையிலான அபுக்கையை எடுத்துச் சென்று ஜபரது மனை
Digitized by noolaham
த்து ஒரு நிலைமையில் அம்பிரமா முகும்பம் கோயிலால் நிக்கப்பட்ட

கத்தோலிக்கரிடம் பணம் பெற்று
சைவத்தை இகழுதாம் சந்திரதீபம்!

சிவதொண்டன் நிலையம் பேசுகிறது.

சிவதொண்டன் நிலையம் பேசுகிறது.

சிவதொண்டன் நிலையம் அதகு
குரிய அறத்தை முற்றிலும் மறந்த
பொய்யும் பொரும்படும் உண்ணல்
யிலாச் செயலைப்பற்றிப் கடையையு
பாப்புவதில் முகவேசமாக முன்னே
றுஷது கண்டு சந்திரதீபம் ஆலை
தந் கவலை கொள்கிறது.

நாம் பத்திரிகை நடத்தி வைக்கோயில்களையும் பிரமணர்களையும் கண்டித்து வைக்கின்றதுக் கீழானது என்று சொல்லிட தத்தொலிக்கரையை ஏகாடுக்கிறூட்கள் என்ற கதையைப் பரப்புகிறார்கள். இதை உண்மையானது என விவரதான்டன் நிலையம் நிருஷிக்கவேண்டும்! அல்லது விளக்கவேண்டும். எமது குருவனியான யேசுக்காமிட்டு தவறான வழி சத்திரிசிக்கை செய்து நடக்க முடியாமல் செய்தது ரோல் சங்கர தீபத்தை அவர்கள் தவறான பிரசார மூலம் நிற்பாட்டமுடியாது.

கமுகமரத்தில் கொடியேற்றினார்!

பனைமரத்தில் கொடி யேற்றுவான்
பணிந்து தமுந்து வலம் வந்து தீ
த்தம் பருகித் தினைக்கும் ஆணைக்கூட
ட்டை உயரப்புவம் உத்துங்க விரை
யகர் ஆலயத்து திருப்பணிச்சபையான
சிறப்புடன் கொண்டாடி மகிழும் குடும்ப
தாசர் அயலிலுள்ள சாவற்காடு என்று
நூயிடத்தில் இருக்கும் வைரவா
கோரியில் கழகமரம் நாட்டி அதில்
கொடி யேற்றிறர். தட்டியில் கொடி

கட்டினார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. முடிவு தினத்தன்று கோயில் முகாமையாளருடன் அத்சசனைக் காசல்வாழ்தா பிரச்சனையில் தூட்டணவார்த்தைகளால் ஏசினாராம். பனமராத்தில் கொடுயேற்றவாராது அண்ணன் குக்காசர் இவை பொன்றன அல்லாது இன்னும் எத்தனையா செய்வார்.

பரமாச்சாரியரும் பூசகரும் பூசலிட்டனர்

கொக்குவில் நந்தாவிஸ் அம்மன் கோயிலில் 10 நாளும் பிரசங்கம் செய்வதாக தமது ஆட்கள் மூலம் ஒழுங்கு செய்து கொண்டு நூலை ஆதீனம் பரமாச்சாரியார் பரசங்கத்திற்குச் சென்றிருந்தார். அன்று கோயில் பூசகருடன் வகுக்குவாதப் பட்டுக் கொண்டார். கோயில்ப் பூசகர் இவரது பிரசங்கம் முறையற்றது; திருப்பித்திருப்பு ஒன்றைத்தான் சொல்லுகிறார்; என ஏனுராம். அதனுடைய பரமாச்சாரியார் அவருடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அஷ்டத் நாள் சிரசங்கத்திற்கு போகவில்லையாம். அது

முடிந்து மூன்றாவது நாட்போக அன்றும் பூச்சர் இவரோடு வாக்குவாத பப்ட்டாராம். அதனாலே அங்கிருடு பரமங்காரியார் தமது பிரசங்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டாராம்; மட்டுதிப்பியாய்க் கொரவத்துடன் இருக்கவண்டியவர் மட்டம் ரிக்க செயல்களைச் செய்து தன்னிடும் கெடுத்து தனது மதிப்பையும் கெடுத்து சமயத்தையும் கெடுத்துக் கொண்டிருப்பத சந்திரதீர்மா பல தடவைகள்கீழ்க் காட்டியிருக்கிறது. பரமாச்சாரியார் இனியாவது திருந்துவாரா?

நயினதீவுப் பிராமணருக்கு தங்கக்கக்கூசு
தாம்சொல்வது உண்மையெனக் காட்டினால்
சந்திரதீபம் கட்டித்தரும்

நயினுதீவு தேர் உற்சவத்தன்று
வசந்தபண்டம் பூசையின் போது
“பங்கப்புராணம் அவகாரிக” என்று
ஓர் பிராமண கூறினான். வாட்டு
வியில் கேட்கப்பட்டது.

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிழைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, புராணம் இவ்வளவும் புராணமோ? சம்ப

சுரணிப் பூசகர் பெண்ணைடன் ஜட்டம்

சீரணி நாகம்மாள் கோயிலில்
 பூசை புரியும் ஜீபர் ஒருவர் தந்தை
 தாயருக்தத் தெரியாமல் ஒருநாள்க்
 சாயந்தரம் ஒரு பெண்ணை அழைத்
 துக் கூட்டுணரு இல்லம் சேர்ந்தாராம்.
 தமது மகளைக்கானுத அப்பெண்ணின்
 தாய் தந்தைபர் பொவிலில் முறை
 பபாடு செய்தனர், அரச்சகரும் அப்

பெண்ணும் தமக்கு வயது வந்தபடி
யால் தங்கள் இருவரும் மனச்சம்ம
தங்கடன் ஒத்தேநும் என்று பொவி
வில் கையொப்பம் வைத்துக்கொண்
டனராம். இவர் சீரனியில் இம்
முறை கொடியேற்றிய குநக்கள்
அவர்களின் தமிழ்யவர் எனப்
பேசப்படுகிறது;

நோயற்ற பிராமணப்பெண்
வைத்தியரிடம் தஞ்சம்

மாணிப்பாயில் உள்ள ஒர் முரு
கன் கோயில் அர்ச்சகரின் இளம்
மனைவி தன்னை நவாவியைச் சேர்ந்த
வில்லிதை ஜெயரும் கண்ணுத்தைக்
சேர்ந்த வமாட்டன் ஜெயம் தமக்கு
அடிக்கடி கொறித்த பொந்தவால்
துறை வழிப்பட்டுக் கொண்டென

n Foundation
aham.org

ராம : இதை அறிந்க அப்பெண்ணை தகப்பனும் தமயனும் அப்பெண்ணை வைத்திபசாலையில் இந்நு விடுவிக் கும் படி கேட்டனராம். சுகயீனம் மாருமல் கூட்டிக்கொட்டு ப்பாக வேண்டாம் என்று பிசால்ல தமயன் வைத்திபருஞ் வாதாடி அவரிடம் பலத்தாரம் பிரயேகித்து அப்பெண்ணை அழைத்துச் சென்றன

